

Vinteren, hvor Bryggeriernes Produktion er betydeligt mindre end nu. Men dette har den højtærede Minister naturligvis ikke Begreb om, og derfor søger han at slaa sig op ved slige Morsomheder som den, han her præsterede.

Den højtærede Minister gennemgik videre en Række Tal og paaviste for forskellige Fag, at der var Bedring i Tilstanden. Hvem benægter det? Vi er lykkeligvis gaaet ned fra 102 000 arbejdsløse for nogle Maaneder siden til nu kun at have 38 000. Det er en Bedring, men det er ikke nogen normal Tilstand, og det er herom, Talen drejer sig. Der var altsaa en saadan naturlig Bedring at spore; den højtærede Minister skildrer jo, hvorledes fra et Fag med kvindelige Arbejdere en Del var gaaet over og havde faaet husligt Arbejde og lignende Virksomhed, og det viser jo alt sammen, at Udviklingen gik normalt i den rigtige Retning. Men den højtærede Minister havde ikke Tid til at afvente denne Udvikling; han skulde bringe Guderne et Offer, og saa blev det de 18 000 arbejdsløse. Hvis man havde haft Tid til at vente, saa var der forhaabentlig — der er i hvert Fald nogle, der mener det — fortsat sket en Bedring. Der er andre, der mener det modsatte, Tiden vil jo vise, hvad der bliver Tilfældet, men det er i alt Fald en Mulighed, at der virkelig er en Nedgang i Arbejdsløsheden, som der har været nu i nogle Maaneder; der skulde jo ogsaa gerne have været det netop i de Maaneder. Men nogen paaviselig Grund til pludselig at kaste sig over Fag med 24—26 pCt. arbejdsløse o. s. v., er der ikke.

Den højtærede Minister sagde ogsaa en interessant Ting, da han talte om, at der var kommet Folk ind i Kasserne, som retteligt burde være udenfor, og at der var foretaget en Udrensning. Blandt Arbejdsmændene — det nævnte han specielt — var et stort Tal — jeg husker ikke Tallet — efterhaanden gledet ud af Arbejdsløshedskassen. Men den højtærede Minister burde have tilføjet: Saa belønnede jeg dem paa den Maade, at jeg som Følge af, at deres Medlemsantal og Arbejdsløshedstal nu var forringet, fratog ogsaa dem, der var tilbage, Understøttelsen. For det er det, der er sket. Den højtærede Minister staar her og paaskønner, at der er

foretaget en saakaldt Udrensning, at man har skilt sig af med Folk, som formodentlig er arbejdssky, eller hvad der nu er ved dem. Det bør dog erindres i denne Forbindelse, at de paagældende er kommet ind ved offentlig Foranstaltning i sin Tid; jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg mener, at den højtærede Minister selv har et Medansvar. Men lad saa gaa, at det er Folk, som ikke hører hjemme i Kassen paa Grund af deres Utilbøjelighed til at arbejde, saa forekommer det mig unægtelig at være en mærkelig Fremgangsmaade, efter at man har set en Kasse gøre sig hæderlige Anstrengelser for paa det Omraade at imødekomme Ministerens Ønsker, saa at gaa hen og berøve den paagældende Kasse Understøttelse til dens 10 000 eller 17 000 arbejdsløse, hvor mange det nu drejer sig om. Hvis de havde beholdt alle dem, de har skilt sig af med, havde deres Arbejdsløshedstal formodentlig været stort nok til, at de kunde bevare den Ret til Understøttelse, som et lille Antal Kasser fremdeles har.

I denne Forbindelse, hvor Talen var om Arbejdsmændene, gjorde den højtærede Minister sin eneste Indrømmelse, idet han stillede i Udsigt, at der kunde blive Tale om, at nogle af Arbejdsmændene kunde blive taget til Naade igen. Det paaskønner jeg, men det er for lidt. Det er meget for lidt, selv om nogle Tusinde Arbejdsmænd kan faa den Ret, der tilkommer dem, naar der er mange andre Tusinder, som fremdeles skal holdes udenfor. Jeg beklager i høj Grad, at den højtærede Minister ikke benyttede den Dør, han har holdt sig aaben, til at komme saa meget paa rette Køl, som der overhovedet var Mulighed for, men lod Lejligheden gaa fra sig denne Gang, som han saa ofte har ladet en Lejlighed til at gøre en god Handling gaa fra sig.

Den højtærede Minister kom med en Bebrejdelse over, at de arbejdsløse ikke meldte sig, at Talopgivelserne ikke passede; det var fordi de arbejdsløse ikke fandtes paa Arbejdsanvisningskontorerne Lister. Ja, det har jeg allerede før sagt, at det er dog temmelig selvfølgeligt; at naar Folk har opbrugt deres Understøttelse, naar de intet faar, hverken af Kassen eller af det offentlige, naar de, saaledes som det er sket med mange Tusinde unge Arbejdere,